

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Δημοσθένης, κατά Φιλίππου Δ'

αἴτιον δὲ τούτων οὐχ ἓν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (ῥάδιον γὰρ ἂν ἦν ὑμῖν μεταθεῖναι), ἀλλὰ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἐκ παντὸς ἡμαρτημένα τοῦ χρόνου, ὧν τὸ καθ' ἕκαστον ἐάσας, εἰς ὃ πάντα τείνει λέξω, δεηθεὶς ὑμῶν, ἂν λέγω τἀληθῆ μετὰ παρρησίας, μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. πέπραται τὰ συμφέροντ' ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν, καὶ μετειλήφαθ' ὑμεῖς μὲν τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν, ὑφ' ὧν κεκληλημένοι τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε, ἕτεροι δὲ τὰς τιμὰς ἔχουσιν. καὶ τὰ μὲν περὶ τᾶλλ' οὐκ ἄξιον ἐξετάσαι νῦν· ἀλλ' ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέση, εὐθὺς ἀναστάς τις λέγει ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν οὐδὲ γράφειν πόλεμον, παραθεὶς εὐθέως ἐξῆς τὸ τὴν εἰρήνην ἄγειν ὡς ἀγαθὸν καὶ τὸ τρέφειν μεγάλην δύναμιν ὡς χαλεπὸν...

Philippica 4 [Sp.], ed. S.H. Butcher, Demosthenis orationes, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1903 (repr. 1966): [131-151]. (Cod: 4,535: Orat.)

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

ἔγω χαιρεῖν = αφήνγω για πάει στα μαλλό.
 ἔγω-ἔγω + ΑΙΤ. = αφήνγω, έχωσα χέσω γιατί
 + ΑΠΑΡ. = επιτρέπω γιατί βε μάλλον
 Δέομαι $\left\{ \begin{array}{l} + \text{ΓΕΝ. ΠΡΟΣ.} = \text{έχω ακάχητη} \\ + \text{ΓΕΝ. ΠΡΟΣ.} = \text{παρακαλώ} \\ + \text{ΤΕΛ. ΑΠΑΡ.} = \text{ } \gg \text{ να...} \\ + \text{ΓΕΝ. ΠΡΟΣ.} + \text{ΑΠΑΡ.} = \text{ } \gg \text{ μάλλον για...} \end{array} \right.$
 Παιταδάσα = ποιήσα, διάφορα
 Μεταίδημι = αλλάζω, μεταβάλλω
 ἔγω παντός χρόνου = καθόλο το χρονικό διάστημα
 ἄχθομαι + σατ = στεναχωριέμαι, δυσανασχετώ, λυπάμαι
 Αἴτιον ταύτων, ΓΕΝ. ΑΙΤΙΑΣ (Μετα ΕΠΙΘ: αἴτιος, ἀναίτιος, ἐπεθ υπεύθυνος, ὑπόδικος, ὑπόδικος...)
 (Ⓞ) εἰ ἦν τὸ αἴτιον... ἔγ. } β' εἰδός (ΑΠΡΑΓΜΑΤ.)
 (ⓐ) ῥάδιον ἂν ἦν... }
 (εἰδόν) ἡμαρτημένα = έχουν διαπραχθεῖ, παρασυσταθεῖ, υπάρξει
 Σιντείνω = συμφεραίνομαι, συσβρέπω, τείνω

Παρηγοσία = ἐλευθερία λόγου, θάρρος χιλιότης, ἐπιθετικότητα
 < παρῆ + ῥησις (ρ. παρηγοιάζομαι)

Πηραβύω τι = πωλώ

τι τιχι = πωλώ κάτι παίρνοντας χρήματα

Πέραμαι· πεκ. του μέσ. πηραβύομαι (ζημιώνομαι)

Μεταλαμβάνω σπουδήν (ἢ) πούκιον = ἀδραγία, ἀδιαφορία

ἔχω + τροπ. επιρ. = βρίσκομαι σε κάποια κατάσταση.

↳ τὰς τιμὰς = ἀπολαμβάνω τις τιμές

Γράφω πόλεμον = προτείνω ἐχθρόφως πόλεμο

ἔρεφι μεγάλην δύναμιν = προετοιμάζω μεγάλη δύναμη

Παραδέτω = ἀναφέχω, εὐδέτω

τοῦ τὴν εἰρήνην ἄχειν (ὡς ἀγαθὸν ἐστί) τοῦ ἄχειν : δῆμα προσημῖς

τοῦ υποκείμενου τῆς δευτερεύουσας πρότασης προσημῖα εἰδέναι
 ὡς ἀπτεκίμενο τῆς κύριας πρότασης

τοῦ καθ' ἑαυτὸν = τοῦ καθ' ἑαυτὸν χιριβότα

Κηλεύω-ῶ = μαχεύω, παρασιύω, χιπτεύω

κεκηλυμένοι = παρασυρμένοι

ὄν πιυρῶς ἔχω = δὲν συμπεριφερόμαι ἀσχημα, σιδηρῶ

ἀνέβημι = ἀνεβαίνω στο βήμα

ἐνδύς = ἀμέως / ἔφης = ὅτι βιάχετicia

εἰρήνην ἄχω = ἔχω εἰρήνη

ἔμαθός => Ἡ γεν. που ἀποβουλεύει => ΔΙΑΙΡΕΤΙΚΗ

ὑπό + γεν. = ποιητ. αἴτιο (διπλά σε συντελιω χρόνο)

ἀπρέω-ῶ = μιλῶ πολύ, φηλαρῶ

λάβρος = ὀρμητικὸς / λάβρος = φηλαρῶς

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Και δὲν εἶμαι μίᾳ ἢ αἰτία ὅ' αὐτὰ, ἀνδρες Ἀθηναῖοι, (ὅταν θά-
 ταν εὐνοῶσα γὰ τὴν Ἰαλλοῖς ἐπέε), ἀλλὰ [τὰ αἰτία εἶμαι] ποῦ-
 τὰ καὶ ποικίλα τὰ ὅποια ἔχω διαπραχθεὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ πρῶ-
 τῶν διαστήμα, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ καθ' ἑαυτὸν χιριβότα αἰτ' αὐτὰ.
 Ἐὰν πῶ ἕνα στο ὅποιο ἀποβλέπουν ἄλλο χιριβότα, ἀφ' ἑαυτοῦ παρα-
 καλέω γὰ μὴ δυσανασχετήσετε καθόλου μαζί μου ἀν ἄλλο
 τὴν ἀλήθεια με ἐλευθεροβτομία ἔχωμ ζημιωθεὶ τὰ βιμφέ-
 ροντα σὲ μαθεμῖα ἀπὸ τῆς παρουσιασόμενῆς ἐπιμαρῖες καὶ
 ἐσεῖς ἀδρανήσατε καὶ πονχάσατε, παρασυρμένοι ἀπ' αὐτὰ.
 δὲν συμπεριφερέτετε σιδηρῶ σὲ ὅσους ἀδιωκῶν καὶ ἄλλοι ἀπο-
 λαμβάνουν τις τιμές (ὡς ἐπ' τοῦ φίλιππο). Καὶ τῶρα δὲν
 αἰεῖσαι γὰ ἐξετάσομε τὰ σχετιωὰ με τὴ ἀλλὰ· ἀλλὰ, ὅταν
 συμβεῖ μᾶτι ἀπὸ τὰ ἐκάντια πρὸς τὸν φίλιππο, ἀμέως ἀφ' ἑαυ-
 τὸ ἀνεβῆ μῖποιος στο βήμα λέει οὐ δὲν πρέπει γὰ φηλαρῶμε
 οὔτε γὰ προτείνωμε ἐχθρόφως πόλεμο, ἀναφέροντας ἀμέως
 στὴν ἀνέχεια ὅτι εἶμαι καθὼ πρῶμα τὸ γὰ ἔχωμῆ εἰρήνη
 καὶ ὅτι εἶμαι ὀρμητικὸς γὰ προετοιμάζομε μεγάλη δύναμη.